Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (osmo vijeće)

4. veljače 2021.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Javna služba – Prijenos prava na starosnu mirovinu – Pravilnik o osoblju za dužnosnike Europske unije – Članak 11. Priloga VIII. – Dužnosnici i članovi privremenog osoblja koji se vraćaju na radno mjesto u svojoj matičnoj državnoj upravi nakon razdoblja mirovanja radnog odnosa i obavljanja poslova u instituciji Unije”

U predmetu C-903/19,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Conseil d'État (Državno vijeće, Francuska), odlukom od 2. prosinca 2019., koju je Sud zaprimio 10. prosinca 2019., u postupku

DQ

protiv

Ministre de la Transition écologique et solidaire,

Ministre de l'Action et des Comptes publics,

SUD (osmo vijeće),

u sastavu: N. Wahl, predsjednik vijeća, F. Biltgen (izvjestitelj) i L. S. Rossi, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

– za francusku vladu, A.-L. Desjonquères, N. Vincent i A. Ferrand, u svojstvu agenata,

– za Europsku komisiju, B. Mongin i M. Brauhoff, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: francuski

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 11. stavka 1. Priloga VIII. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije (u daljnjem tekstu: Pravilnik).

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između osobe DQ i ministre de la Transition écologique et solidaire (ministar ekološke i solidarne tranzicije) kao i ministre de l'Action et des Comptes publics (ministar za javnu upravu i javno računovodstvo) u vezi s njezinim zahtjevom za prijenos aktuarske protuvrijednosti njezinih prava na starosnu mirovinu stečenih u mirovinskom sustavu Europske unije.

Pravni okvir

3 Uredbom Vijeća (EZ, Euratom) br. 723/2004 od 22. ožujka 2004. o izmjeni Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europskih zajednica i Uvjetima zaposlenja ostalih službenika Europskih zajednica (SL 2004., L 124, str. 1.) uvedena je izmjena Pravilnika. Jedna od inovacija uvedenih tom uredbom odnosi se na pravila u području prijenosa prava na starosnu mirovinu.

4 Uvodna izjava 32. navedene uredbe glasi:

„Trebalo bi izmijeniti pravila koja se odnose na otpremninu kako bi se u obzir uzeo propis Zajednice o prijenosu mirovinskih prava. U tu svrhu valja ispraviti određene neusklađenosti i uvesti više fleksibilnosti."

5 Prilog VIII. Pravilniku o osoblju, naslovljen „Mirovinski sustav", u članku 11. propisuje:

„1. Dužnosnik koji napusti službu Unije kako bi:

– stupio u službu državne uprave, nacionalne ili međunarodne organizacije koja je sklopila sporazum s Unijom,

– obavljao djelatnost u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe, na temelju koje stječe mirovinska prava u okviru mirovinskog sustava čija su upravna tijela sklopila sporazum s Unijom,

ima pravo na to da mu se aktuarska protuvrijednost njegovih prava na starosnu mirovinu koja je stekao u Uniji, ažurirana na stvarni datum prijenosa prenese u mirovinski fond predmetne uprave ili organizacije ili u mirovinski fond u okviru kojeg stječe prava na starosnu mirovinu u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe.

2. Dužnosnik koji stupi u službu Unije nakon što je:

– napustio službu državne uprave, nacionalne ili međunarodne organizacije

ili

– obavljao djelatnost u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe,

ima pravo, nakon što ga se imenuje na stalno radno mjesto, ali prije nego što ispuni uvjete za isplatu starosne mirovine u smislu članka 77. Pravilnika o osoblju, na to da se Uniji isplati kapitalizirana vrijednost mirovinskih prava koja je stekao na temelju tog prethodnog radnog odnosa, ažurirana na stvarni datum prijenosa.

[…]

3. Stavak 2. primjenjuje se i na dužnosnika koji se nakon razdoblja upućivanja na temelju članka 37. stavka 1. točke (b) druge alineje Pravilnika o osoblju raspoređuje na svoje prethodno radno mjesto te na dužnosnika koji se raspoređuje na svoje prethodno radno mjesto nakon isteka dopusta za osobne potrebe na temelju članka 40. Pravilnika o osoblju."

6 Članak 12. tog priloga glasi kako slijedi:

„1. Dužnosnik koji nije navršio dob za stjecanje prava na odlazak u mirovinu i čiji radni odnos prestaje, ali ne zbog smrti ili invalidnosti, te koji nema pravo na to da mu se starosna mirovina isplati odmah ili s odgodom, pri odlasku iz službe ima pravo na sljedeće:

(a) ako je navršio manje od godinu dana staža u službi i ako nije iskoristio mogućnost predviđenu člankom 11. stavkom 2., ima pravo na isplatu otpremnine koja je jednaka trostrukoj vrijednosti iznosa odbijenog od njegove osnovne plaće za doprinose za mirovinsko osiguranje nakon što se odbiju svi iznosi koji su mu isplaćeni na temelju članaka 42. i 112. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika;

(b) u drugim slučajevima ima pravo na davanja predviđena člankom 11. stavkom 1. ili na to da aktuarsku protuvrijednost tih davanja uplati u privatno mirovinsko osiguranje ili mirovinski fond po vlastitom izboru, pod uvjetom da predmetno osiguravajuće društvo ili fond jamči sljedeće:
   i) da glavnica neće biti isplaćena;
   ii) da će se mjesečni dohodak početi isplaćivati najranije kad dužnosnik navrši 60. godinu života, a najkasnije kad navrši 66. godinu života;
   iii) da su uključene odredbe na temelju kojih se pravnim sljednicima nakon smrti dužnosnika isplaćuje mirovina za nadživjele osobe;
   iv) da se prijenos sredstava u drugo osiguravajuće društvo ili u drugi fond odobrava samo ako takav fond ispunjava uvjete utvrđene podtočkama i., ii. i iii.

2. Odstupajući od stavka 1. točke (b) dužnosnik koji nije navršio dob za stjecanje prava na odlazak u mirovinu i koji je, kako bi ostvario ili zadržao prava na mirovinu, od trenutka stupanja u službu uplaćivao doprinose u nacionalni mirovinski sustav, privatno mirovinsko osiguranje ili mirovinski fond po vlastitom izboru koji ispunjavaju zahtjeve utvrđene stavkom 1. i kojemu prestaje radni odnos, ali ne zbog smrti ili invalidnosti, s tim da nije stekao pravo na to da mu se starosna mirovina isplati odmah ili s odgodom, pri odlasku iz službe ima pravo na otpremninu u visini aktuarske vrijednosti mirovinskih prava stečenih tijekom radnog odnosa u institucijama. U tim se slučajevima od otpremnine odbijaju iznosi uplaćeni radi ostvarivanja ili zadržavanja mirovinskih prava dužnosnika u okviru njegovog nacionalnog mirovinskog sustava na temelju članaka 42. ili 112. Uvjeta o zaposlenju ostalih službenika."

7 U skladu s člankom 39. stavkom 1. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije:

„Pri odlasku iz službe službenik […] ima pravo na starosnu mirovinu, prijenos aktuarske protuvrijednosti ili otpremninu u skladu s poglavljem 3. glave V. Pravilnika o osoblju i Priloga VIII. Pravilniku o osoblju […]"

Glavni postupak i prethodno pitanje

8 Tužitelj u glavnom postupku zaposlen je u javnoj upravi Francuske Države od 1. rujna 2006. i obavlja funkcije višeg tehničara za održivi razvoj u departmanskoj upravi za područje Bas-Rhin (Francuska).

9 U razdoblju od 1. travnja 2011. do 31. kolovoza 2013. njegov radni odnos stavljen je u mirovanje iz osobnih potreba zbog njegova zaposlenja u svojstvu člana ugovornog osoblja u Europskoj komisiji.

10 Nakon što je po završetku tog razdoblja mirovanja bio raspoređen na prethodno radno mjesto u svojoj matičnoj instituciji, zatražio je prijenos u mirovinski sustav državnih službenika aktuarske protuvrijednosti svojih prava na starosnu mirovinu stečenih u mirovinskom sustavu Unije, pozivajući se na odredbe članka 11. stavka 1. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju.

11 Taj je zahtjev odbijen dvjema odlukama od 10. srpnja i 17. rujna 2014.

12 Tužitelj u glavnom postupku podnio je zahtjev za poništenje tih odluka pred tribunalom administratif de Strasbourg (Upravni sud u Strasbourgu, Francuska), koji je odbijen presudom od 19. listopada 2016.

13 Tužitelj u glavnom postupku uložio je žalbu u kasacijskom postupku pred Conseilom d'État (Državno vijeće, Francuska), pozivajući se na povredu načela jednakog postupanja jer je tribunal administratif de Strasbourg presudio da se pravo na prijenos aktuarske protuvrijednosti predmetnih prava na starosnu mirovinu primjenjuje samo na dužnosnike i članove ugovornog osoblja Unije koji su prvi put raspoređeni u upravu države članice, uz isključenje onih koji se tamo vraćaju po završetku razdoblja mirovanja radnog odnosa iz osobnih razloga.

14 Smatrajući da odgovor na istaknuti tužbeni razlog nije očit i da je tumačenje članka 11. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju odlučujuće za rješavanje spora koji se pred njim vodi, Conseil d'État (Državno vijeće) odlučio je prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Odnosi li se pravo iz odredaba članka 11. stavka 1. Priloga VIII. [Pravilniku] samo na dužnosnike i članove ugovornog osoblja koji su prvi put raspoređeni u nacionalnu državnu upravu nakon što su bili zaposleni u svojstvu dužnosnika, člana ugovornog osoblja ili člana privremenog osoblja u nekoj instituciji [Unije], ili ga također mogu koristiti i dužnosnici i članovi ugovornog osoblja koji se vraćaju u službu u nacionalnoj državnoj upravi nakon što su obavljali poslove u nekoj instituciji [Unije] te im je tijekom tog razdoblja odobreno mirovanje radnog odnosa iz osobnih razloga?"

O prethodnom pitanju

15 Svojim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 11. stavak 1. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju tumačiti na način da je prijenos aktuarske protuvrijednosti prava na starosnu mirovinu ograničen samo na dužnosnike i članove ugovornog osoblja koji se prvi put raspoređuju u nacionalnu upravu nakon što su bili zaposleni u instituciji Unije ili taj prijenos mogu zahtijevati i oni koji se tamo vraćaju nakon što su obavljali dužnosti u takvoj instituciji tijekom razdoblja mirovanja radnog odnosa ili dopusta za osobne potrebe.

16 Najprije valja podsjetiti da se odredbe članka 11. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju primjenjuju na ugovorno osoblje, kao što je to tužitelj u glavnom postupku, na temelju upućivanja u članku 39. stavku 1. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije. Naime, tom je odredbom predviđeno da pri odlasku iz službe član ugovornog osoblja ima pravo na starosnu mirovinu, prijenos aktuarske protuvrijednosti ili isplatu otpremnine u skladu s poglavljem 3. glave V. Pravilnika o osoblju i njegovim Prilogom VIII.

17 Na temelju članka 11. stavka 1. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju, svaki dužnosnik ili član ugovornog osoblja koji napusti službu radi stupanja u službu državne uprave ili nacionalne ili međunarodne organizacije ili radi obavljanja djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe ima pravo na prijenos aktuarske protuvrijednosti prava na starosnu mirovinu koja je stekao u Uniji.

18 Što se tiče teksta članka 11. stavka 1. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju, valja primijetiti da izraz „stupio", čiji uobičajeni smisao prilikom stupanja na dužnost upućuje na početak obavljanja tih dužnosti ili njihovo vremensko ishodište, ne omogućuje sam po sebi odgovor na pitanje je li riječ o prvotnom stupanju na dužnost ili taj izraz obuhvaća također ponovno stupanje na dužnost.

19 Doslovno tumačenje usporedbom s tekstom članka 11. stavka 3. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju, koji upućuje na dužnosnika koji se „raspoređuje na svoje prethodno radno mjesto" nakon isteka upućivanja predviđenog člankom 37. prvim stavkom točkom (b) drugom alinejom Pravilnika o osoblju ili nakon isteka dopusta za osobne potrebe predviđenog u njegovu članku 40., također ne omogućuje davanje naznake u tom pogledu. Naime, različit tekst stavaka 1. i 3. članka 11. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju sam po sebi upućuje na njihov različit doseg. Tako stavak 3. tog članka, koji se odnosi na poseban slučaj dužnosnika kojemu je odobreno upućivanje ili dopust za osobne potrebe predviđen Pravilnikom o osoblju, izričito upućuje na uvjete primjene stavka 2. navedenog članka.

20 Kad je riječ o tumačenju koje treba primijeniti u pogledu izraza „stupio u službu državne uprave" iz članka 11. stavka 1. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju, valja podsjetiti da iz zahtjeva za ujednačenu primjenu prava Unije kao i načela jednakosti proizlazi da se izrazi odredbe prava Unije koja ne sadržava nikakvo izravno upućivanje na pravo država članica radi utvrđenja njezina smisla i dosega moraju u pravilu autonomno i ujednačeno tumačiti u cijeloj Uniji, uzimajući u obzir i kontekst te odredbe i cilj koji se želi postići propisom o kojem je riječ (presuda od 15. listopada 2015., Axa Belgium, C-494/14, EU:C:2015:692, t. 21. i navedena sudska praksa).

21 Što se tiče konteksta u kojem se nalazi članak 11. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju, valja podsjetiti da su odredbe članaka 11. i 12. tog priloga izmijenjene reformom Pravilnika o osoblju koja je provedena Uredbom br. 723/2004. Naime, kao što to proizlazi iz uvodne izjave 32. te uredbe, zakonodavac Unije želio je izmijeniti pravila o otpremnini kako bi uzeo u obzir propise Unije o prijenosu prava na starosnu mirovinu i u tu svrhu ispravio određene neusklađenosti te uveo više fleksibilnosti.

22 Izmjena tih odredbi odražava volju zakonodavca Unije da smanji broj slučajeva u kojima članovi osoblja koji nemaju pravo na starosnu mirovinu zbog toga što su navršili manje od deset godina staža u službi mogu primiti otpremninu i proširi mogućnost prijenosa prava na starosnu mirovinu u drugi mirovinski sustav.

23 Kad je riječ o cilju reforme Pravilnika o osoblju provedene Uredbom br. 723/2004, valja navesti da je zakonodavac Unije, time što je kao pravilo uspostavio prijenos prava na starosnu mirovinu, pri čemu otpremnina nastavlja postojati kao izniman i izvanredni mehanizam na koji se primjenjuju strogi uvjeti, namjeravao potaknuti privlačnost Unijine javne službe. U tom pogledu, cilj sustava prijenosa prava na starosnu mirovinu, kako je predviđen člankom 11. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju, omogućavanjem koordinacije između nacionalnih sustava i mirovinskog sustava Unije, jest olakšati prelazak s nacionalnih radnih mjesta, javnih ili privatnih, u upravu Unije i tako jamčiti Uniji najbolje mogućnosti odabira kvalificiranog osoblja koje već ima odgovarajuće profesionalno iskustvo (vidjeti u tom smislu presudu od 16. prosinca 2004., My, C-293/03, EU:C:2004:821, t. 44. i navedenu sudsku praksu).

24 Upravo kako bi imao veći izbor osoblja s odgovarajućim profesionalnim iskustvom, zakonodavac Unije uveo je povećanu fleksibilnost u području prijenosa prava na starosnu mirovinu u oba smjera, čime je otklonio nesigurnosti s kojima se određeni članovi osoblja moraju suočiti s obzirom na mogućnost prestanka njihova radnog odnosa i nemogućnost stjecanja istovjetnih mirovinskih prava.

25 Stoga, iako je Sud prije reforme Pravilnika o osoblju izvršene Uredbom br. 723/2004 već smatrao da članak 11. stavak 1. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju dopušta da se u slučaju povratka u nacionalni sustav u potonji prenese aktuarska protuvrijednost prava na starosnu mirovinu stečena u mirovinskom sustavu Unije (presuda od 29. lipnja 1988., Gritzmann-Martignoni/Komisija, 124/87, EU:C:1988:345, t. 17.), to je tim više tako otkako je izvršena reforma.

26 Usko tumačenje uvjeta prenosivosti prava na starosnu mirovinu predviđenih člankom 11. stavkom 1. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju, koje je primijenila francuska uprava, u smislu da je državnom službeniku koji je na određeno vrijeme bio zaposlen u instituciji Unije odbijen prijenos prava na starosnu mirovinu stečenih tijekom tog razdoblja, očito je u suprotnosti s ciljem koji se želi postići tom odredbom, a koji se sastoji u jamčenju znatne fleksibilnosti u području prijenosa prava na starosnu mirovinu i omogućavanju odabira kvalificiranog osoblja.

27 Iz toga proizlazi da prijenos aktuarske protuvrijednosti prava na starosnu mirovinu iz članka 11. stavka 1. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju moraju biti u mogućnosti zatražiti kako dužnosnici i članovi ugovornog osoblja koji se prvi put zapošljavaju u službi državne uprave tako i oni koji se u nju vraćaju po završetku, među ostalim, razdoblja mirovanja radnog odnosa ili dopusta za osobne potrebe.

28 Svako drugo tumačenje članka 11. stavka 1. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju, koje bi osobu kao što je tužitelj u glavnom postupku lišilo njezina prava na prijenos aktuarske protuvrijednosti prava na starosnu mirovinu stečenih u mirovinskom sustavu Unije, ne bi bilo u skladu s odredbama UFEU-a o načelu slobodnog kretanja radnika.

29 U tom pogledu valja podsjetiti da dužnosnik ili član ugovornog osoblja Unije može imati svojstvo radnika migranta u smislu članka 45. UFEU-a. Naime, iz ustaljene sudske prakse proizlazi da građanin Unije koji radi u državi članici različitoj od njegove matične države članice ne gubi svojstvo radnika, u smislu tog članka, zbog toga što je zaposlen u međunarodnoj organizaciji (presude od 16. veljače 2006., Öberg, C-185/04, EU:C:2006:107, t. 12. i navedena sudska praksa i od 6. listopada 2016., Adrien i dr., C-466/15, EU:C:2016:749, t. 24. i navedena sudska praksa).

30 Iz toga slijedi da se građaninu Unije koji radi za njezine institucije i tijela u državi članici koja nije njegova matična država članica, kao što je to slučaj s tužiteljem u glavnom postupku, ne mogu uskratiti socijalna prava i pogodnosti koje mu pruža članak 45. UFEU-a (presuda od 6. listopada 2016., Adrien i dr., C-466/15, EU:C:2016:749, t. 25. i navedena sudska praksa).

31 U skladu s ustaljenom sudskom praksom, članku 45. UFEU-a protivi se svaka mjera koja, čak i kada se primjenjuje bez diskriminacije na temelju državljanstva, može otežati ili učiniti manje privlačnim uživanje temeljnih sloboda koje Ugovor jamči građanima Unije (presuda od 6. listopada 2016., Adrien i dr., C-466/15, EU:C:2016:749, t. 26. i navedena sudska praksa).

32 Tako je Sud presudio da bi uskraćivanje radniku prava na zbrajanje razdoblja navršenih u skladu sa zakonodavstvom više država članica, bez uzimanja u obzir razdoblja navršenih u međunarodnim organizacijama, predstavljalo prepreku slobodnom kretanju radnika u smislu članka 45. UFEU-a (vidjeti u tom smislu presudu od 4. srpnja 2013., Gardella, C-233/12, EU:C:2013:449, t. 45.).

33 U ovom slučaju, tumačenje članka 11. stavka 1. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju koje je dala francuska uprava stavlja u nepovoljniji položaj službenike dotične države članice koji su ostvarili svoju slobodu kretanja time što su prihvatili zaposlenje u instituciji Unije, u odnosu na službenike koji su ostali u toj državi članici, pri čemu potonji imaju pravo na neprekidno razdoblje uplaćivanja doprinosa, dok bi prvonavedeni, zbog odbijanja prijenosa prava na starosnu mirovinu stečenih u mirovinskom sustavu Unije, imali prekid u njihovim razdobljima uplate doprinosa.

34 Osim toga, Sud je već presudio, što se tiče članka 11. stavka 2. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju, da time što odbija poduzeti potrebne mjere za prijenos aktuarske protuvrijednosti ili paušalne otkupne protuvrijednosti prava na starosnu mirovinu stečenih u nacionalnom mirovinskom sustavu u mirovinski sustav Unije, predviđen u tom članku, ta država članica Uniji otežava zapošljavanje javnih službenika s određenim stažem, s obzirom na to da bi ih takav prijelaz iz državne službe u službu institucija Unije lišio prava na starosnu mirovinu koja bi mogli ostvarivati da nisu prihvatili stupanje u službu Unije (vidjeti u tom smislu presude od 16. prosinca 2004., My, C-293/03, EU:C:2004:821, t. 45., i od 4. veljače 2015., Melchior, C-647/13, EU:C:2015:54, t. 26.).

35 Takve posljedice nisu dopustive s obzirom na obvezu lojalne suradnje i pomoći država članica prema Uniji, koja nalazi svoj izričaj u obvezi, propisanoj člankom 4. stavkom 3. UEU-a, olakšavanja Uniji ispunjenja njezine zadaće (presuda od 16. prosinca 2004., My, C-293/03, EU:C:2004:821, t. 48., kao i rješenje od 9. srpnja 2010., Ricci i Pisaneschi, C-286/09, neobjavljeno, EU:C:2010:420, t. 33.).

36 Osim toga, u skladu sa sudskom praksom Suda, poštovanje Pravilnika o osoblju, koji je u cijelosti obvezan i izravno primjenjiv, obvezuje države članice (presude od 20. listopada 1981., Komisija/Belgija, 137/80, EU:C:1981:237, t. 7. i od 10. svibnja 2017., de Lobkowicz, C-690/15, EU:C:2017:355, t. 42.), uključujući ne samo nacionalne sudove, već i sva tijela dotične države članice, uključujući upravna tijela (presuda od 19. prosinca 2019., GRDF, C-236/18, EU:C:2019:1120, t. 35.).

37 Iz toga proizlazi da, osim učinaka koje Pravilnik o osoblju proizvodi u unutarnjem poretku uprave Unije, on također obvezuje države članice u mjeri u kojoj je njihova suradnja nužna za njegovu provedbu (presude od 20. listopada 1981., Komisija/Belgija, 137/80, EU:C:1981:237, t. 8. i od 13. veljače 2019., Rohart, C-179/18, EU:C:2019:111, t. 15. i navedena sudska praksa), a nacionalna upravna tijela moraju se suzdržati od svih mjera kojima se nastoji ograničiti polje primjene mogućnosti ponuđenih Pravilnikom.

38 S obzirom na prethodna razmatranja, na postavljeno pitanje valja odgovoriti tako da članak 11. stavak 1. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju treba tumačiti na način da prijenos aktuarske protuvrijednosti prava na starosnu mirovinu mogu zatražiti kako dužnosnici i ugovorno osoblje koji se prvi put raspoređuju u državnu upravu nakon što su bili zaposleni u instituciji Unije, tako i oni koji se ondje vraćaju nakon što su obavljali dužnosti u takvoj instituciji tijekom razdoblja mirovanja radnog odnosa ili korištenja dopusta za osobne potrebe.

Troškovi

39 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (osmo vijeće) odlučuje:

Članak 11. stavak 1. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju za dužnosnike Europske unije treba tumačiti na način da prijenos aktuarske protuvrijednosti prava na starosnu mirovinu mogu zatražiti kako dužnosnici i ugovorno osoblje koji se prvi put raspoređuju u državnu upravu nakon što su bili zaposleni u instituciji Unije, tako i oni koji se ondje vraćaju nakon što su obavljali dužnosti u takvoj instituciji tijekom razdoblja mirovanja radnog odnosa ili korištenja dopusta za osobne potrebe.

Potpisi